

ZVOT KOŇA

Ihá ihá erdžala som keď mama brala od mami
a lúky. Nakladali ma do čudného domčeka na kolieskách.

Cesta bola dlhá a nudná počula som vtáčiky z
našej lúky ako sa so mnou lúčia a rachot koliesok.

Dorazila som na nádherne miesto kde boli len kone. Každému som sa pozdravila: „Ahoj načo sú tu tie prekážky?“ Všetci na mňa, zazerali a šuškali si o mne, kto som a na čo je tu ten obyčajný kôň.

Smutne som sa na nich pozrela.

Zrazu som počula: „Ahoj ja som Fargo vysvetlím ti kde si a na čo.“ Hneď som otočila hlavu ku Fargovi a zakričala: „Ahoj, ja som Kometá.“

Konečne som si našla kamaráta Farga, ktorý mi vysvetlil, že sa pravdepodobne budem učiť parkúr, teda skákanie cez prekážky na tomto prekrásnom ranči. Stajníčka Merry si prišla pre mňa do boxu a ukazovala mi prekážky.

Nechápala som, čo odo mňa chcela. Mala som ich preskočiť, odhlačiť alebo čo? Po chvíli som pochopila, že ich mám preskočiť. Celkom mi to šlo, na prvý krát. Len keby Dusty, kôň, ktorý si o mne šuškal s Evitou na mňa nezvrieskol. Načo sa to hrať na

rozrušila, až som si skoro zvrátila nohu. Každý deň som začala byť lepšia a lepšia v skákaní. Merry ku mne doniesla dve malé dvojčatá Klárku a Larku. Klusala som s nimi na poli a oni mi dávali jablko a mrkvu. Mňam. mňam! 🍌

Bolo nám SUPER! 🍌

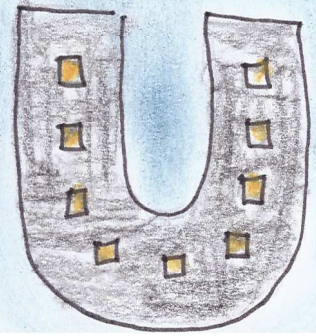
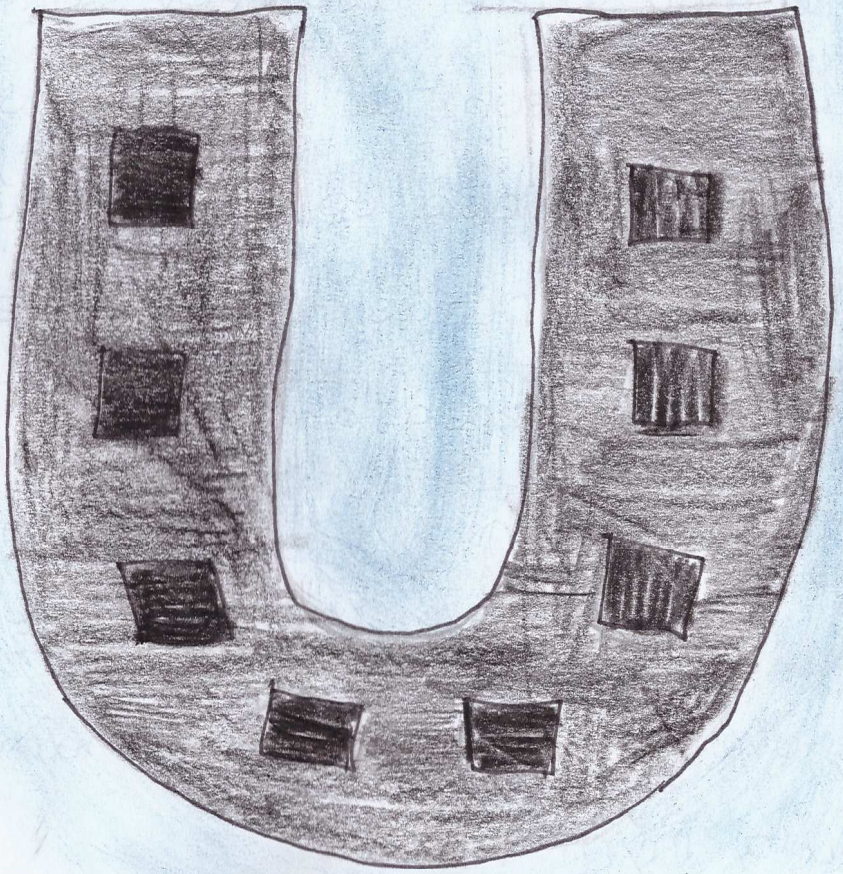
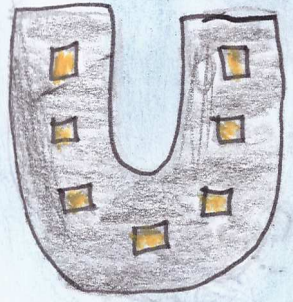
Zacítala som na tvári slnko a bolesť na ľavej prednej nohe. Zbadala som tam malé mačiatko menom Nufka. Spýtala som sa: „Mohla by si láskavo prestať, to bolí.“ Nufka len prekrútila očami a zašepkala: „O týždeň je súťaž, začni sa pripravovať.“ Všetky kone to počuli a začali stresovať, kopat' a erdžať. Bola som tiež v strese ale stále som cvičila a mala som naozaj dobrú kondičku.

Konečne prišiel deň súťaže. Každý mal stres, aj Dusty a Evita, jedni z najlepších koňov. Fargo mi vysvetlil, že si mám predstaviť, že je to len normálny tréning. Opäť som išla do domčeka na kolieskach a vystúpila som na obrovskom mieste plnom ľudí. Videla som Dustyho ako skákal, bol naozaj dobrý, lepší ako Fargo, nič v zlom ale Evita skákala ako so zlomenou nohou.

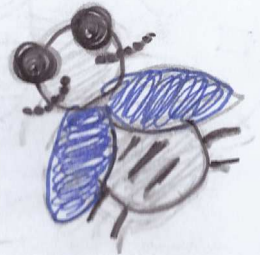
Bola som na rade, začala som klusat a strach ma dobíhal. V pravej chvíli som vyskočila, vietor mi prešiel cez hrivu a cítila som sa ako najšťasnejší kôň. Dopadla som na zem a s nadšením som zaerdžala. Chvilu sme tam stáli s Fargom a potom sme odišli.

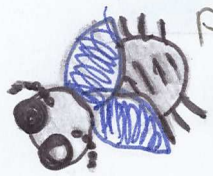

Opäť sme nastúpili do domčeka na kolieskach a snažili sa odohnať muchy z našej tváre.

Fargo sa na mňa pozrel ako keby som mu niečo spravila. Tak som sa spýtala, čo mu ide, či ma chce naštváť alebo čo? On prekrútil očami a

povedal: „Ty vôbec nemáš stres z výsledkov?“ Zarazene som sa naňho pozrela a povedala: „To nebolo len tak, pre zábaru?“ „Ach, ty, Kométa, ty ma vôbec nepočúvaš.“

Budem dostávať ceny!“ Celá súťaž sa mi premietla hlavou a uvedomila som si, že nemám šancu proti Dustymu a iným koňom.

Mäčka Nufka oznámila všetkým koňom, že
dnes o 3:50 poobede nám oznámi víťazov. Evita
na Nufku zvrískla: „Prečo nám to nepovieš teraz
ty kožuch chlpatý! Nufka vytiahla

svoje drápy a nahaňala
všetky kone. Našťastie
mňa si nevšímala a ja som
si v kľude žula seno a
pozerala na celý ten
rozruch.

O minútku nám mala Ňufka oznámiť víťazov súťaže. Zabudla som spomenúť, že mi konečne poznáme víťazov skôr než ľudia, lebo Ňufka vie donútiť myši, aby niečo urobili. Tak poslala jednu myš medzi porotcov a tá zistila, že Dusty bol prvý, najaký cudzí kôň bol druhý a ja, Kométa som tretia.

Keď som to počula koplá som do zeme od šťastia. Pozrela som sa na Evitu a povedala som: „Ňufka, koľká bola Evita?“ Ňufka sa zamyslela, asi 25-tá. Evita sa na mňa zamračila. Ja som sa len tešila na ďalšiu súťaž.